

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (ceturtā palāta)

2004. gada 2. jūnijā *

Lieta T-123/03

Pfizer Ltd, Sendviča, Kenta [*Sandwich, Kent*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv D. Andersons [*D. Anderson*], QC, K. Beikons [*K. Bacon*], *barrister*, I. Dods-Smiths [*I. Dodds-Smith*] un T. Foks [*T. Fox*], *solicitors*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv H. Stovlbeks [*H. Støvlbæk*] un K. Lūiss [*X. Lewis*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 6. janvāra Lēmumu, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvai 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), paredzēts nodot *Lopid* jautājumu izskatīšanai Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūrai (Aģentūra).

* Tiesvedības valoda — angļu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši V. Tili [*V. Tili*]
un M. Vilars [*M. Vilaras*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūras (Aģentūra), kas izveidota ar 49. pantu Padomes 1992. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2309/93, ar ko nosaka kārtību, kādā Kopienā apstiprina un pārbauda cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, kā arī izveido Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru (OV L 214, 1. lpp.), uzdevums ir koordinēt esošos zinātniskos resursus, ko tās rīcībā nodevušas dalībvalstu iestādes, kas ir kompetentas zāļu novērtēšanā un uzraudzībā. Saskaņā ar šīs regulas 51. pantu, Aģentūras mērķis ir gādāt par to, lai dalībvalstīm un Kopienas iestādēm būtu iespēja saņemt cik vien iespējams zinātniski pamatotus atzinumus jebkurā jautājumā, kas saistīts ar cilvēkiem paredzētu vai veterināru zāļu kvalitātes, drošības un iedarbības

novērtēšanu, kurš tai iesniegts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz zālēm. Atbilstoši šīs pašas regulas 50. panta 1. punktam, Aģentūras sastāvā ietilpst vairākas komitejas un nodaļas, tostarp Patentēto zāļu komiteja (turpmāk tekstā — “Komiteja”), kas ir atbildīga par aģentūras atzinuma sagatavošanu jebkurā jautājumā, kurš saistīts ar cilvēkiem paredzētu zāļu novērtēšanu.

- 2 Padomes 1975. gada 20. maija Otrā direktīva 75/319/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, kuri attiecas uz analīzes, farmakotoksikoloģijas un klīnisko pētījumu standartiem un protokoliem sakarā ar patentētu zāļu testēšanu (OV L 147, 13. lpp.), kura grozīta ar Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvu 93/39/EEK, kas groza Direktīvas 65/65/EEK, 75/318/EEK un 75/319/EEK attiecībā uz zālēm (OV L 214, 22. lpp.), turpmāk tekstā — “grozītā Direktīva 75/319”, tika sistematizēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp., turpmāk tekstā — “Kodekss”).

- 3 Kodeksa 30. pants paredz:

“Ja saskaņā ar 8. pantu, 10. panta 1. punktu un 11. pantu iesniedz vairākus konkrētu zāļu tirdzniecības atļaujas pieprasījumus un dalībvalstis ir pieņēmušas atšķirīgus lēmumus par zāļu atļauju vai tās apturēšanu vai atsaukšanu, dalībvalsts vai Komisija, vai tirdzniecības atļaujas turētājs var nosūtīt šo jautājumu Komitejai, lai tā piemērotu 32. pantā paredzēto procedūru.

Attiecīgā dalībvalsts, tirdzniecības atļaujas turētājs vai Komisija precizē jautājumu, ko nosūta izskatīšanai Komitejā, un vajadzības gadījumā informē atļaujas turētāju.

Dalībvalsts un tirdzniecības atļaujas turētājs nosūta Komitejai visu informāciju, kas pieejama par attiecīgo jautājumu.”

- 4 Atbilstoši Kodeksa 32. pantā paredzētajai procedūrai Komiteja sniedz pamatotu atzinumu par iesniegto jautājumu. Šīs procedūras laikā var lūgt tirdzniecības atļaujas turētāju sniegt paskaidrojumus. Tas var pārsūdzēt Komitejas pamatoto atzinumu tajā pašā Komitejā. Aģentūra, pēc tam, kad Komiteja vajadzības gadījumā ir pārskatījusi savu atzinumu, nosūta galīgo atzinumu dalībvalstīm, Komisijai un tirdzniecības atļaujas turētājam.
- 5 Saskaņā ar Kodeksa 33. pantu, 30 dienu laikā pēc atzinuma saņemšanas Komisija sagatavo lēmuma projektu, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus. Ja lēmumprojekts nesaskan ar Aģentūras atzinumu, Komisija tam pievieno sīku paskaidrojumu par atšķirību iemesliem.
- 6 Kodeksa 34. pants paredz, ka galīgo lēmumu pieņem Komisija vai, attiecīgā gadījumā, Padome saskaņā ar Kodeksa 121. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Minēto lēmumu paziņo dalībvalstīm, uz kurām attiecas konkrētā lieta, un nosūta tirdzniecības atļaujas turētājam. 30 dienās pēc lēmuma paziņošanas dalībvalstis vai nu piešķir, vai atsauc tirdzniecības atļauju, vai pēc vajadzības maina tirdzniecības atļaujas nosacījumus.
- 7 2002. gada 26. novembra spriedumā apvienotajās lietās T-74/00, T-76/00, T-83/00 līdz T-85/00, T-132/00, T-137/00 un T-141/00 *Artegodan* u. c./Komisija, *Recueil*, II-4945. lpp., (turpmāk tekstā — “*Artegodan* spriedums”) Pirmās instances tiesa ir atzinusi — kaut arī grozītās Direktīvas 75/319 13. un 14. pantā (pašlaik Kodeksa

32.–34. pants) minētās procedūras Kopienas lēmuma pieņemšanas procesā ir savstarpēji automātiski saistītas, tas tā nav, ja grozītās Direktīvas 75/319 13. pantā paredzētā konsultatīvā procedūra ir uzsākta saskaņā ar minētās direktīvas 11. vai 12. pantu (pašlaik Kodeksa 30. un 31. pants). Minētie panti paredz tikai konsultatīvas procedūras, kurām bez tam ir fakultatīvs raksturs. Tādējādi tās nevar interpretēt tādā nozīmē, ka tās piešķir Komisijai tiesības pieņemt saistošu lēmumu atbilstoši grozītās Direktīvas 75/319 14. pantā (pašlaik Kodeksa 34. pants) paredzētajai procedūrai (skat. *Artegodan* sprieduma 134., 146., 147. un 150. punktu). Komisija pārsūdzēja *Artegodan* spriedumu; ar 2003. gada 24. jūlija spriedumu lietā C-39/03 P Komisija/*Artegodan* u. c., *Recueil*, I-7885. lpp., Eiropas Kopienų Tiesā apelācijas sūdzību noraidīja.

- 8 Pirmās instances tiesa savā 2003. gada 28. janvāra spriedumā lietā T-147/00 *Laboratoires Servier*/Komisija, *Recueil* 2003, II-85. lpp., 59. punkts, atsaucoties uz *Artegodan* spriedumu, attiecībā uz dalībvalstu kompetenci vēlreiz atzina, ka grozītās Direktīvas 75/319 12. pants paredz tikai konsultatīvu procedūru, kurai bez tam ir fakultatīvs raksturs. Komisija iesniedza apelācijas sūdzību pret *Laboratoires Servier*/Komisija spriedumu, kas ar Tiesas 2004. gada 1. aprīļa rīkojumu tika noraidīta (lieta C-156/03 P, nav publicēts).

- 9 Visbeidzot, 4. panta 1. daļa Padomes 1995. gada 10. februāra Regulā (EK) Nr. 297/95 par maksām, kas maksājamas Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūrai (OV L 35, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1998. gada 14. decembra Regulu (EK) Nr. 2743/98 (OV L 345, 3. lpp.), turpmāk tekstā — “grozītā Regula Nr. 297/95”, nosaka — “uzsākot Direktīvas 75/319/EEK 10. panta 2. punktā un 11., 12. un 15. pantā paredzētās procedūras, ir maksājama maksa [EUR] 10 000 apmērā”. Minētie panti pašlaik ir Kodeksa 29. panta 2. punkts un 30., 31. un 35. pants.

Prāvas rašanās fakti

- 10 Prasītājs ir *Pfizer* grupas meitas uzņēmums, kuras sastāvā ir kompānijas, kas ir valsts tirdzniecības atļauju turētājas zālēm, kuras tiek tirgotas ar nosaukumu *Lopid* un citiem saistītiem vārdiem (turpmāk tekstā — “*Lopid*”).
- 11 Laikposmā no 2000. gada decembra līdz 2002. gada aprīlim tika nodibināti kontakti un veikta sarakste starp dažādām organizācijām par iespēju saskaņot produktu īpašību apkopojumus (turpmāk tekstā — “īpašību apkopojums”) attiecībā uz *Lopid*. Minētā sarakste notika starp neformālu grupu, ko veidoja dalībvalstu par zālēm atbildīgo aģentūru direktori, neformāla grupa, kas izveidota nolūkā veicināt savstarpējo atzišanu (*mutual recognition facilitation group*), Eiropas zāļu nozares asociācijas, Aģentūras un *Pfizer* grupas pārstāvji.
- 12 Ar 2003. gada 6. janvāra vēstuli (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) Komisija atbilstoši Kodeksa 30. pantam nosūtīja jautājumu izskatīšanai Aģentūras sastāvā ietilpstošajai Komitejai, lai tā piemērotu 32. pantā paredzēto procedūru sakarā ar to, ka, pēc Komisijas domām, pastāv atšķirības starp *Lopid* īpašību apkopojumu dalībvalstīs un Islandē.
- 13 2003. gada 27. janvārī Aģentūra nosūtīja vēstuli *Pfizer ApS*, kas ir *Pfizer* grupas locekle, informējot to par minēto jautājuma nosūtīšanu un prasot *Pfizer* grupas locekļiem, kas ir *Lopid* tirdzniecības atļaujas turētāji (turpmāk tekstā — “*Pfizer* kompānijas”), iesniegt informāciju, kā arī atbilstoši grozītajai Regulai 297/95 samaksāt maksu EUR 10 000 apmērā. Vēstulē Aģentūra norādīja, ka Komitejas konsultatīvais atzinums tiks nosūtīts Komisijai, kas ir atbildīga par galīgā lēmuma pieņemšanu pēc apspriešanās ar dalībvalstīm saskaņā ar Kodeksa 33. pantu. Šis lēmums attiektos uz visiem *Lopid* tirdzniecības atļaujas turētājiem neatkarīgi no tā, vai tie ir iesnieguši atbildes uz Komitejas uzdotajiem jautājumiem konsultāciju procedūras laikā.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 10. aprīlī, prasītāja cēla šo prasību.
- 15 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 25. maijā, Komisija atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktam cēla iebildi par nepieņemamību. Tajā pašā dienā tā lūdza apvienot esošo lietu ar lietām T-19/02 un T-41/03. Prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi, kā arī par 2003. gada 14. jūlija pieteikumu par lietu apvienošanu. Pēc lietas dalībnieku uzklaušanās lietās T-19/02 un T-41/03 Pirmās instances tiesa noraidīja pieteikumu par lietu apvienošanu.
- 16 Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Pirmās instances tiesa uzdeva lietas dalībniekiem jautājumu. Lietas dalībnieki uz to noteiktajā termiņā rakstveidā atbildēja.
- 17 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Iebildē par nepieņemamību Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par nepieņemamu;
- pakārtoti — atteikties lemt par prasības pieteikumu, kamēr nav celta prasība atcelt attiecīgo Komisijas aktu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Apsvērumos attiecībā uz iebildi par nepieņemamību prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

20 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja viens lietas dalībnieks to pieprasa, Pirmās instances tiesa var lemt par pieņemamību, nelemjot

par lietas būtību. Saskaņā ar Reglamenta 114. panta 3. punktu, pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Pirmās instances tiesa nelemj citādi. Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu vajadzīgo informāciju un ka nav jāsāk mutvārdu process.

- 21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, tikai tādi pasākumi, kas rada saistošas juridiskas sekas, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski izmainot tā juridisko stāvokli, ir uzskatāmi par aktiem, pret kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar EKL 230. pantu. Lai noteiktu, vai akts rada šāda veida sekas, ir jāizvērtē tā saturs (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts, un 1999. gada 5. oktobra spriedums lietā C-308/95 *Nīderlande/Komisija*, *Recueil*, I-6513. lpp., 26. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 19. oktobra spriedums lietā T-562/93 *Obst/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-247. lpp. un II-737. lpp., 23. punkts, 1998. gada 16. jūlija spriedums lietā T-81/97 *Regione Toscana/Komisija*, *Recueil*, II-2889. lpp., 21. punkts, un 2002. gada 29. janvāra spriedums lietā T-160/98 *Van Parys un Pacific Fruit Company/Komisija*, *Recueil*, II-233. lpp., 60. punkts).
- 22 Bez tam no minētās judikatūras arī izriet, ka tādu lēmumu gadījumā, kuru pieņemšanā ir vairākas stadijas, un īpaši, ja tie ir iekšējas procedūras galarezultāts, var pārsūdzēt tikai tos pasākumus, kas skaidri paredz iestādes nostāju šīs procedūras beigās, nevis starpposma pasākumus, kuru nolūks ir sagatavot galīgo lēmumu (iepriekš minētais spriedums *IBM/Komisija*, 10. punkts; Tiesas 2000. gada 22. jūnija spriedums lietā C-147/96 *Nīderlande/Komisija*, *Recueil*, I-4723. lpp., 26. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 18. decembra spriedums lietā T-326/99 *Olivieri/Komisija* un Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūra, *Recueil*, II-6053. lpp., 51.–53. punkts).
- 23 Savādāk būtu tikai tad, ja akti, kas pieņemti sagatavošanās procedūras gaitā, ne tikai izpildītu iepriekš minētās juridiskās prasības, bet tie paši par sevi būtu īpašās procedūras rezultāts, kas atšķiras no tās procedūras, kuras ietvaros iestāde pieņem

lēmumu par lietas būtību (Tiesas 1967. gada 15. marta spriedums apvienotajās lietās 8/66 līdz 11/66 *Cimenteries* u. c./Komisija, *Recueil*, 93. lpp., 118. lpp., un iepriekš minētais spriedums lietā *IBM*/Komisija, 11. punkts).

- 24 Visbeidzot, ja pasākumi, kam ir tikai sagatavojošs raksturs, paši par sevi nevar būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets, jebkuras nelikumības tajos var izmantot pret galīgo pasākumu, kuram tie ir sagatavošanās stadija, vērstas prasības atbalstam (iepriekš minētais spriedums lietā *IBM*/Komisija, 12. punkts; Tiesas 1989. gada 14. februāra spriedums 346/87 *Bossi*/Komisija, *Recueil*, 303., 333. lpp.; Pirmās instances tiesas 1994. gada 24. februāra spriedums lietā T-108/92, *Recueil FP*, I-A-59. lpp. un II-213. lpp., 13. punkts).
- 25 Ar apstrīdēto lēmumu šajā lietā Komisija nosūtīja jautājumu Komitejai saskaņā ar Kodeksa 30. pantu, lai tā piemērotu 32. pantā paredzēto procedūru attiecībā uz noteiktām zālēm, kurām *Pfizer* kompānijas ir tirdzniecības atļauju turētājas. Ar 2003. gada 27. janvāra vēstuli Aģentūra informēja *Pfizer* kompānijas par minēto jautājuma nosūtīšanu un lūdza tās procedūras nolūkiem iesniegt informāciju un nomaksāt grozītajā Regulā Nr. 297/95 paredzēto maksu.
- 26 Pirmās instances tiesa secina, ka apstrīdētais lēmums neparedz Komisijas galīgo nostāju *Lopid* īpašību apkopojuma saskaņošanas jautājumā; tas arī nenoslēdz īpašo procedūru, kas atšķiras no lēmuma pieņemšanai par saskaņošanu paredzētās procedūras. Minētais lēmums paredz tikai konsultatīvu procedūru, kas aprakstīta iepriekš 3. un 4. punktā un kas ir tikai sākotnējais šī procesa posms.
- 27 Tādējādi apstrīdētais lēmums neietekmē *Pfizer* kompāniju juridisko stāvokli un tādēļ tas nav lēmums, ko iepriekš minētās judikatūras izpratnē var pārsūdzēt. Šo secinājumu neietekmē prasītājas apgalvojumi par to, ka apstrīdētais lēmums paredz

Pfizer kompānijām pienākumu samaksāt EUR 10 000 un iesniegt informāciju Aģentūrai, padarot neskaidru to stāvokli, kas līdzīgs stāvoklim, kurš izriet no lietām saistībā ar valsts atbalstu, kur process tiek ierosināts saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu, un attiecībā uz *Lopid* nododot Komisijai dalībvalstu kompetenci.

- 28 Attiecībā, pirmkārt, uz pienākumu samaksāt EUR 10 000 kā nodevu Aģentūras finansēšanai ir jāatzīmē, ka ar esošo prasību netiek apstrīdēta grozītās Regulas Nr. 297/95 4. panta pirmās daļas likumība, ciktāl tā paredz maksu Aģentūrai, uzsākot procedūru saskaņā ar Kodeksa 30. pantu.
- 29 Tomēr prasītāja norāda, ka pienākums samaksāt maksu ir atkarīgs no minētās procedūras likumīguma — nosacījuma, kas esošajā lietā nav izpildīts. Šajā sakarā jāatzīmē — tā kā konsultatīvā procedūra ir tikai starpposms, kas paredzēts galīgā lēmuma pieņemšanai, tās likumīgumu var pārbaudīt galīgā lēmuma pārskatīšanas brīdī. Prasītāja norāda, ka galīgo lēmumu tā arī var nepieņemt; tādā gadījumā, ja *Pfizer* kompānijas uzskatītu, ka tās ir cietušas zaudējumus sakarā ar darbību, par ko Komisija ir ārpuslīgumiski atbildīga, tās varētu celt prasību par zaudējumu atlīdzību.
- 30 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas norādīto pienākumu iesniegt informāciju Aģentūrā konsultatīvās procedūras gaitā, ir jākonstatē, ka tas ir konsultatīvās procedūras nenovēršams rezultāts un tas ir nepieciešams tās sekmīgai norisei, kas neizmaina *Pfizer* kompāniju juridisko stāvokli.

- 31 Treškārt, pretēji prasītājas apgalvojumam, *Pfizer* kompāniju stāvokli nevar pielīdzināt to uzņēmumu stāvoklim, attiecībā uz kuriem tiek uzsākts process saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu. Kaut arī formālas izmeklēšanas procedūras ierosināšanai valsts atbalsta lietās noteiktos gadījumos iestājas neatkarīgas juridiskas sekas (Tiesas 1992. gada 30. jūnija spriedums lietā C-312/90 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-4117. lpp., 17.-20. punkts; 1992. gada 30. jūnija spriedums lietā C-47/91 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4145. lpp., 25.-30. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-269/99, T-271/99 un T-272/99 *Diputación Foral de Guipúzcoa* u. c./Komisija, *Recueil*, II-4217. lpp., 37. punkts), jautājuma nosūtīšana Komitejai saskaņā ar Kodeksa 30. pantu nerada juridiskas sekas saistībā ar attiecīgajām tirdzniecības atļaujām, kuras var brīvi izmantot, gaidot lēmuma pieņemšanu.
- 32 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumiem, ka sakarā ar jautājuma nosūtīšanu Komitejai saskaņā ar Kodeksa 30. pantu iestāsies neatgriezeniskas juridiskas sekas, jo, kā uzskata Komisija, tas nozīmētu attiecīgo tirdzniecības atļauju saskaņošanu un, tiklīdz tā būs pabeigta, dalībvalstu kompetences nodošanu Komisijai, ir jāatzīst, ka jautājuma nodošana Komitejai saskaņā ar Kodeksa 30. pantu paredz tikai konsultatīvās procedūras uzsākšanu un pati par sevi neparedz *Lopid* īpašību apkopojuma saskaņošanu.
- 33 Visbeidzot, prasītāja kļūdaini apgalvo, ka šīs prasības nepieņemšana liegtu *Pfizer* kompānijām tiesisko aizsardzību. Kā jau minēts iepriekš 29. punktā, tās varēs apstrīdēt konsultatīvās procedūras likumību, ceļot prasību pret to interesēm pretēju galīgo lēmumu, kas balstīts uz Komitejas atzinumu, un, attiecīgā gadījumā, celt prasību par zaudējumu atlīdzību.
- 34 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir noraidāma kā nepieņemama, neizskatot Komisijas pakārtoto prasību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 35 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 2. jūnijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

H. Legal